

AKTIV PENSJONSTID

nr. 1 1990 • Organ for SDA-arbeideres pensjonistforening • 1. årgang

Behøver vi en eldre-revolusjon?

Av Alf Lohne

Akkurat nå ruller en eldrebølge over Norge. Noen kaller den eldre-revolusjonen. Media publiserer groteske eksempler på forsømmelser i eldreomsorgen. Det resulterer i store avisoppslag og hissige debatter i TV.

I tillegg avslører media grelle misbruk av skattebetalernes penger. Fakta viser at eventyrlige molbohistorier er barsk realitet i dagens velferdsstat. Vi adventister ble sjokkert over myndighetenes innstilling til vårt nyeste aldershjem i Nord-Norge, Riarhaugen på Melbu.

Avisen VG, som har størst opplag i Norge, dekket det meste av to sider med en dramatisk reportasje derfra (15. februar 1990). Hjemmet står foran nedleggelse fordi kommunen nekter å betale de kr. 478.-

oppholdet koster pr. person pr. døgn. Noen få kilometer fra Riarhaugen ligger 14 eldrepassienter klar til utskrivning fra sykehus. For dem betaler staten kr. 2300.- pr. person pr. døgn. Riarhaugen har plass til alle sammen, men får dem ikke. Begrunnelsen myndighetene gir, er at Riarhaugen er et kommunalt ansvar, og ikke statens. Så står altså sengene tomme på vår institusjon, og vi må stenge. Imens fortsetter staten å betale fem ganger så mye på sykehuset! Det er en merutgift på kr. 25.508.- pr. døgn, eller 9,3 millioner mer i året.

Vi fristes til å sukke med "Lofotposten" som i en reportasje om denne saken bruker overskriften: "Eldrepleien har gått av skaffet!"

Fremskrittspartiets "Morgenbladet" bruker fem centimeter høye

bokstaver på forsiden i en skarp kritikk mot et regelverk som koster unødige mange penger og truer med å stenge hva avisen kaller "landets beste sykehjem". Carl I. Hagen sier han vil ta saken opp i Stortinget. Jeg ringte ham og spurte hvordan han ville løse problemet. Han svarte at Staten burde betale for de eldre både på sykehus og i private institusjoner. Pastorene K. J. Bergland og Ø. Gjertsen har kontaktet andre

"Jeg har hatt en masse problemer i mitt liv, men de fleste kom aldri!"

Winston Churchill.

ledende politikere for å utvirke en forandring.

I vårt samfunn har vi mange eldre som med bange anelser har fulgt med i den trend som i en tid har preget forholdet til de eldre. Det er nok å nevne de problemer som endel av dem har med plass på sykehus for operasjoner.

Sekretær Harald Wollan opplyser at av de 3137 adventister som tilhører østnorsk Distrikt har ikke mindre enn 1024 oppnådd pensjon-salderen, eller når denne milepæl i løpet av de neste måneder. De utgjør altså en tredjedel av alle trossøsken i østnorsk Distrikt. Hva denne medlemsmassen betyr for Adventistsamfunnets liv og trivsel aner vi bare, men vi kan slå fast at deres økonomiske bidrag til kirken, det ansvar de tar i menighetene, og den livserfaring de stiller til rådighet for fremsynte ledere, må være betydelig.

Hvilken innflytelse har så denne aldersgruppen - sannsynligvis den største gruppe i vårt samfunn - på lederskap i vår bevegelse?

Vi legger merke til at av de 13 medlemmer i østnorsk distriktsstyre er det ikke en eneste person fra denne tredjedel av medlemmene. Det samme gjelder Vestnordisk Union. Av unionens 28 styremedlemmer er det ingen representasjon fra de eldre, hverken fra Danmark eller Norge.

Selvsagt er ikke dette ment som kritikk mot styremedlemmene. De har jo ikke valgt seg selv! Ansvaret ligger egentlig på de eldre selv, for i vårt demokratiske system har de full anledning til ved sin røst og stemmerett å gi uttrykk for sin overbevisning. Det vil si hvis de er blandt de delegerte!

At det er plass i vårt samfunn også for de eldre viser blant annet det faktum at vår øverste leder i Generalkonferensen fyller 70 år i samme måned som Adventistsamfunnets representanter fra hele verden møter til generalforsamling i Indianapolis i år. Dersom de delegerte gjenvælger ham, feirer han 75-års fødselsdag i neste valgperiode!

Ved neste korsvei, som antagelig blir våre hjemlige generalforsamlinger, vil det være klokt og fornuftig å regne med den ressurs som de eldre betyr. Et fruktbart samarbeid mellom de yngres kraft og initiativ og de eldres erfaring, er kanskje noe av det viktige vi behøver for å oppnå vekst og fremgang for den saken vi setter først i våre liv.

SDA-ARBEIDERES PENSJONISTFORENING

En rapport over arbeidet inntil nå,
og et kort blick inn i fremtiden.

Av Alfred C. Berger

For to-tre år siden sto det en liten notis i bladet "Review and Herald" om at det var dannet en forening for pensjonerte misjonsarbeidere i USA. Det ble også oppfordret til å gjøre det samme i andre deler av verden. Vi var flere som hadde lest dette, og notisen fanget så stor oppmerksomhet, at vi fra tid til annen snakket om muligheten til å gjøre noe lignende her hjemme. En av våre meget aktive pensjonister gikk et skritt lengre. Han tok et initiativ for å finne ut om det var interesse for et slikt prosjekt her i Norge.

Stiftelsesmøtet på TVS

I november gikk det så ut en innbydelse til alle tidligere misjonsarbeidere, predikanter og institusjonsarbeidere, om å møte på TVS søndag den 19. november 1989.

Brevet var undertegnet: "deres venn og uoffisielle innkaller, Johan Elisenberg".

Femten av dem som var innbudt møtte fram, og foreslo dannelsen av "SDA-arbeideres pensjonistforening". Et interimstyre ble foreslått og valgt, og en formålsparagraf ble vedtatt. Til styret ble foreslått: Johan Elisenberg, formann; Alfred C. Berger, sekretær; Paul Frivold, kasserer; Alf Lohne, redaktør og Agnes Lohne, styremedlem.

Den foreslåtte formålsparagraf var bemerkelsesverdig, og vil danne grunnlag for foreningens fremtidige arbeid. Den gir klart uttrykk for den aktive innsats i samfunnets virke foreningens medlemmer er innstilt på. Vi siterer:

"Foreningens formål er:

- a. å stille medlemmenes resurser til rådighet for Adventistsamfunnet. Med dette menes i første rekke medlemmenes vilje og innsatsevne.
- b. å arrangere sosiale samvær.
- c. å arrangere turer og kongresser.
- d. å vise interesse for medlemmene og holde kontakt med dem, blandt annet gjennom et medlemsblad."

Møtet på TVS var et rent arbeidsopplegg. Det var ingen underholdning og ingen bevertning. Riktignok hadde vi et tilbud fra kjøkkenet om at vi kunne få middag, men de aller fleste reiste hjem like etter møtet. Stemningen var god, og det var ingen tvil om at vi alle mente alvor med den beslutning som var tatt.

Generalforsamlingen

Interimstyret satte seg øyeblikkelig i virksomhet, og etter aktiv planlegging kunne man innkalle til foreningens generalforsamling allerede søndag den 11. mars 1990. Den ble holdt i Adventkirken Betel, Akersgt. 74, Oslo. Det ble sendt ut innbydelse til de mer enn 70 pensjonerte arbeidere som bor i østnorsk Distrikts område, og nøyaktig 50 kom.

Det ble en fin samling med et allsidig og interessant program. Johan Eisenberg ønsket forsamlingen velkommen, idet han skisserte fremtidige mål for et fruktbringende samarbeid. Eisenberg er alltid hyggelig og smilende, og han anslo tonen for møtet på en meget fin måte. Vi fikk en virkelig hyggelig dag sammen i Betels kirkestue.

Allerede i sin åpningstale la pastor Alf Lohne vekt på møtets betydning, når han fremholdt at "dette var en historisk dag og et historisk møte". Du kan lese et sammendrag av hans tale annet sted i bladet her.

Det ble en historisk dag. Behovet for en slik forening ble tydelig stadfestet av den tallrike og enstemmige forsamlingen. Vedtekter ble vedtatt. Da valg skulle holdes, og

valgkomite nedsettes, kom det forslag fra forsamlingen om at man skulle be det nedsatte interimstyre fortsette som styre de kommende to år. Dette forslag ble også enstemmig vedtatt.

Det er styrets hensikt at det ved hver samling i foreningen skal holdes et foredrag om et emne med særlig interesse for pensjonister. Til generalforsamlingen var Esther Gjertsen invitert. Hun har både gjennom spesialutdanning og i arbeid vært knyttet til forskning av eldres forhold. I sitt foredrag behandlet hun det arbeid som gjøres på eldrefronten i Norge i dag, og de rettigheter og muligheter eldre mennesker har i det norske stor-samfunnet. Hun la stor vekt på de verdier den eldre generasjon er i besittelse av, og som fremdeles bør komme samfunnet til gode. Det er vanskelig å være rettferdig overfor et vel tilrettelagt foredrag ved å gjengi noen bruddstykker, men vi nevner likevel noe av det hun sa:

I gammel tid hadde man ofte en ganske brutal måte å "bli kvitt" de eldre på. I Norge brukte man "ette-stupet", hvor man ganske enkelt dyttet dem utfor, og så var alle problemer løst. På Grøland ble eldre som ikke lengre kunne greie seg selv, satt på et isflak og skjøvet til havs. - Hvordan er det i dag? Er behandlingen av samfunnets seniorer tilfredsstillende? - Det tragiske er at vi har et detaljert regelverk for torskens oppvekstvilkår i Barentshavet, men et atskillig mer løst program for vår eldreomsorg. - Det er nærmest uhyggelig at det er nødvendig å ta

initiativ for å organisere de veldige resurser de eldre utgjør. De gamle er jo bare unge mennesker som er blitt eldre! - Alderdom er ingen sykdom, men visse sykdommer følger med alderdom. 70% av folk over 70 er friske. - Det tar litt lengre tid for eldre å lære, men det de har lært husker de like godt som yngre mennesker gjør. - Ensomhet, og å være ensom, er to forskjellige ting. Man kan godt være ensom sammen med mange. Og å være alene, betyr ikke alltid å være ensom.

Summen av hennes foredrag var for oss tilhørere en ny forsikring og

påstand om at folk over 67 fremdeles er "fullt brukbare", selv om livsstrømmen flyter noe langsommere. Det var også en påminnelse om at de årene nærmer seg da man blir helt og holdent avhengig av det hjelpeapparat storsamfunnet har bygget opp. Et apparat som nok ikke fungerer slik det skal.

Roald Guleng er en ordets mester, og han frydet hele forsamlingen med sitt spirituelle kåseri: "Herlig å leve ... tross alt". Han påberopte seg å ha liten erfaring med å være gammel, men like fullt kjente vi oss alle igjen i hans festlige og frimodige ytringer. Du finner et utdrag av kåseriet her i bladet.

Styret hadde invitert formennene for østnorsk Distrikt og Vestnordisk Union. Bror Dyresen var opptatt med distriktets styremøte hele dagen, og kunne derfor ikke komme. Unionens formann, pastor Rolf H. Kvinge, tok seg fri et par timer fra samme styremøte og kom på besøk. Han ga en varm og fin hilsen fra samfunnet. Han ønsket foreningen velkommen, og ga uttrykk for at han så fram til et aktivt og fruktbringende samarbeid mellom forening og samfunn i tiden som kommer.

Det er nettopp i første rekke et slikt samarbeid foreningen er opptatt av. Selv om vi har nådd den alder som gir full rett til å trekke seg tilbake, ønsker vi stadig å bruke både tid, evner, erfaring og de krefter som måtte finnes, til å fylle vår plass, og gjøre vår innsats i Herrens store og avsluttende verk på jord.

Det ble servert et godt måltid midt på dagen. Cathy Berger og Agnes Lohne hadde gjort alt ferdig til bevertningen, Trond Jensen hadde laget velsmakende retter, og flere av søstrene hjalp til med serveringen. Vi spiste, pratet og hygget oss over fellesskapet.

Som en verdig avslutning på sammenkomsten viste pastor Lohne en fin samling lysbilder. Alle som kjenner pastor Lohnes lysbilledforedrag, vet at de alltid er interessante og festlige. Og dette var ikke noe unntak. Vi hygget oss på "reisen" han tok oss med på.

Da tiden kom for å skilles, var det en av deltakerne som begeistret sa: " Dette var jo nesten som å

være på ungdomsstevne!" Ja visst var det hyggelig! Vi var alle enige om at et slikt tiltak måtte vi gjenta senere.

Planer for framtiden

Allerede på generalforsamlingen, og også senere, har konkrete planer for framtidig innsats blitt lagt.

Torsdag 5. april besøkte representanter for foreningen Mosserød Aldershjem. Der ble det presentert et kveldsprogram med andakt, nytt fra feitet, sang og dikt og til slutt et interessant lysbilledprogram. Familiene Lohne, Elisenberg og Berger sto for dette arrangementet som ble mottatt med takk både fra institusjonens ledere og pensjonærer.

Søndag 29. april inviterer foreningen til et nytt stevne i Oslo, med nytt og fengslende program. En av våre leger vil være hovedtaler.

I mellomtiden har foreningens redaktør, Alf Lohne, arbeidet inntil nå for å få første nummer av foreningens nye organ med navnet

AKTIV PENSJONSTID

ferdig og sendt ut til alle medlemmer og venner. Det er første nummer av bladet du nå holder i hånden. Bladet er et fullstendig

gratis dugnadsprodukt, med Lohne som meget aktiv og dyktig redaktør, og resten av styret som villige medarbeidere i trykking og distribusjon. Dette er tenkt som et medlemsblad som skal komme ut fire ganger i året. Det vil ta opp aktuelle temaer, og være et forum for behandling av emner som har interesse for eldre og kan være til hjelp for den enkelte. Frivillige medarbeidere og skribenter innbys herved til aktivt samarbeid.

Når dette nye og betydningsfulle arbeid er kommet godt i gang, er vi i foreningens styre ikke fremmede for tanken om å utvide arbeidet til å omfatte alle de 1024 pensjonister som finnes i østnorsk Distrikt. Vi utgjør mer enn en tredjedel av hele medlemstallet i distriktet! Innbydelser til samarbeid på dette felt går også ut til pensjonister i de andre konferensene i vår union.

Vi planlegger ingen "eldrerevolusjon", som det snakkes så mye om i Norge nettopp i disse dager. Men vi er sterkt opptatt av en meningsfylt framtid og deltagelse i Adventistsamfunnets liv og virke for den pensjonerte tredjedel av samfunnets arbeidere og medlemmer i Norge. Vi hører med, og vi ønsker å være med!

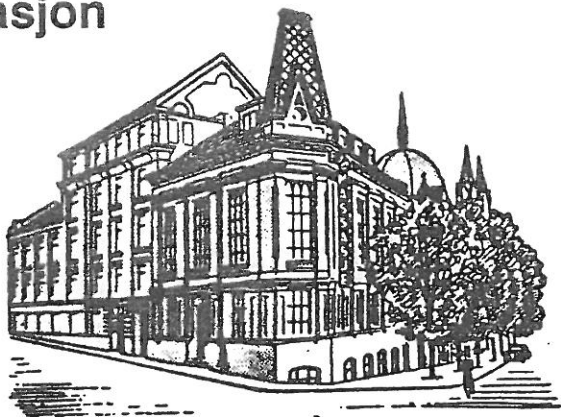
Noe å tenke på:

"Jeg tror den erkjennelse er sann, og rommer all den visdom vi behøver, det er utrolig hva man ikke kan, når man av ærlig vilje ikke prøver."
Piet Hein.

Pionér-organisasjon

i Norge

Søndag 11. mars 1990 kl. 11.00 begynte en historisk sammenkomst i Betels festsal, Akersgt. 74, Oslo. SDA-arbeideres Pensjonistforening holdt da sin første generalforsamling, innrullerte medlemmer, vedtok vedtekter og valgte styre. Såvidt vi vet rager begivenheten opp, ikke bare som den første av sitt slag i Norge, men fremtrer også unik i Nord-Europa. Vi kjenner ellers til at søsterorganisasjoner finnes blant annet i Frankrike, Australia og i USA, hvor ideen først tok form. Mange flere følger sikkert i den nærmeste framtid. D.A. Delafield ved Generalkonferensen som selv er pensjonist, er i dag ildsjelen og pådriveren i denne bevegelsen.

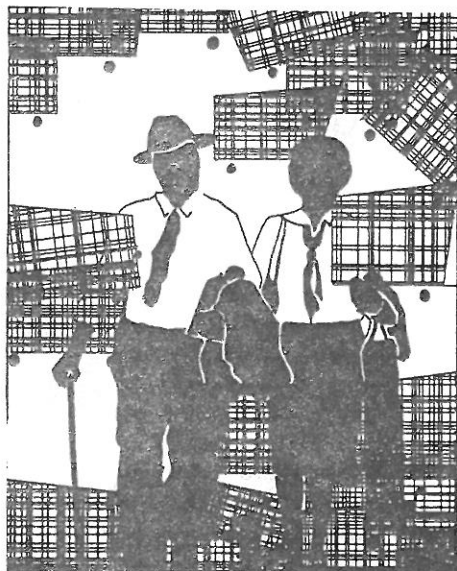
Her følger listen over dem som var tilstede ved denne første generalforsamlingen:

Betzy Abrahamsen, Hedvig Antonson, Hanna Aune, Alfred C.Berger, Cathy Berger, Ruth Bjaanæs, Per Bøhmer, Jenny Christensen, Kjell Ekeberg, Margit Ekeberg, Johan Elisenberg, Elling Ellingsen, Mary Ellingsen, Helene Finstad, Enok

Fosse, Sigrid Friis, Paul Frivold, Randi Frivold, Roald Guleng, Gudny Guleng, Margit Halvorsen, Bjarne Hogganvik, Marthe Hogganvik, Arvid Johansen, Lillian Jordal, Elna Lie, Harold Lie, Mary Lie, Kezia Lind, Alf Lohne, Agnes Lohne, Hagen Lykseth, Marita Lykseth, Mary Nygaard, Th. Gunn Paulsen, Sofie Paulsen, Edel Reichelt, Anna Sandmark, Magne Stavnem, Elisabeth Stavnem, Aksel Steen, Minda Steen, Erna Svendsen, Edith Takle, Alf Ulland, Esther Ulland, Hjørdis Vetne, Sigrid Wollan, Margaret Aakerøe, Gunnar Aakerøe. Spesielle gjester: Esther Gjertsen og Rolf H. Kvinge.

Som det fremgår av vedtektene som offentliggjøres i dette nummer av bladet vårt, er medlemskontingenten 100 kroner pr. år pr. person. Pengene går til organisasjonens utgifter, som f. eks. porto og andre distribusjonsutgifter. Beløpet kan sendes til Pastor Paul Frivold, SDA-arbeideres Pensjonistforening, Fjordgløttveien 15, 3506 Røyse, postgiro 0824 07 60852 eller bankgiro nr. 6142 05 36452.

Den aktive modenhets alder

Åpningstale ved foreningens første generalforsamling.

Åpningstalen ble holdt av foreningens redaktør, Alf Lohne. Han leste Jes. 40, 28-30, en tekst han mente hadde spesiell adresse til dem som har nådd den aktive modenhets alder.

MODENHET, fordi de meninger vi har og den forståelse vi har oppnådd, bygger på livserfaring. Bestemmelser vi tar, bygger på det vi har sett og opplevd gjennom mange år. AKTIV, fordi å være pensjonist ikke betyr å være ute av funksjon. Om det vitner det faktum at f. eks. Paul Frivold samler fra 60 til 80 tusen kroner i misjonsinnsamlingen hvert år. Dette ved siden av sin kapellan-aktivitet og andre gjø-

remål i menigheten. Sigrud Wollan overtar som kapellan og holder sabbatsgudstjenester når det passer. Ruth Bjaanæs trer inn som distriktskasserer, leser korrektur osv., når behovet er der. Roald Guleng er blant annet fulltids lærer på et gymnas. Og vi kunne ramse opp navn som Th. Fønnebø, T. Torkelsen, Johan Elisenberg, Alfred Berger, Adrian Krogstad og andre. De fungerer som kapellaner, nærradio-ledere, skribenter, menighetspastorer og mye, mye annet. Dette er bare spredte eksempler på aktiv modenhet i pensjonistgruppen.

Teksten peker på en Gud som ikke blir trett og utmattet, og hvis

forstand er uransakelig. Hos Ham er "livets kilde", står det i Salmen 36, 10. Og det er denne livets kilde vi øser av.

Men Ordet gjør det også klart at det kommer en tid da selv spreke "gutter" og sterke "unge menn snubler". Dette faktum kommenterte Elias Bjaanæs slik: "Bare vi lever lenge nok, blir vi gamle alle sammen."

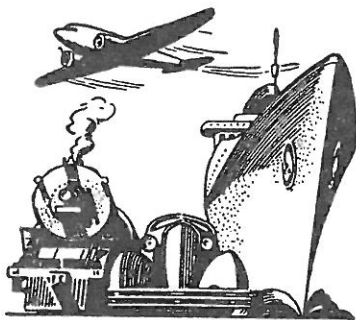
På grunn av dette faktum må vi vokte oss for to ytterligheter. Den ene er troen på at vår livserfaring gjør oss absolutt overlegne i forhold til alle som er yngre! Som det heter i en berømt bønn, må også vi be om "en voksende ydmykhet og minsking av skråsikkerhet". Og vi må føye til: "Lær meg den storslåtte leveregel at jeg av og til tar feil!"

Den andre ytterlighet er at vi trekker oss inn i oss selv og drar oss tilbake fra det vi kan. Det er heller ikke riktig å bli skj9vet til side bare fordi livskalenderen viser at vi har levd et visst antall år. Om dette

sier Profetiens ånd: "Til tross for deres fysiske svakheter har disse eldre arbeidere fremdeles talenter som kvalifiserer dem til å fylle sin plass. De er blandt våre mest verdifulle rådgivere." Tes. 7 bind, side 287, 288.

Utenom disse to ytterpunkter, enten 1) at vi tror oss selv uunnværlige, eller 2) at vi tror vi ingenting vet og ingenting kan, finnes det et samarbeidspunkt. Det er når vi bidrar til å sammenslå alle krefter, både hos dem som er i den grønne vekstens vår, og de som har nådd den modne høst, at vekst og harmoni blir resultatet.

La oss da heller ikke glemme løftet i teksten: "De som venter på Herren får ny kraft". Forventningen om Jesu gjenkomst, og at Kongens ærend har hast, gir ny kraft. Hvis vår pensjonistforening kan bidra til at vår kirke finner balansen mellom yngre og eldre resurser som kan brukes til Guds ære, så er en av hensiktene med vår organisasjon oppfylt!

Han hadde reist litt.

En 70 år gammel mann hadde bodd det meste av sitt liv i en liten

by. Det han visste om verden hadde han lært gjennom lesning og ved å lytte til andre. En "globetrotter" besøkte ham og fortalte om mye av det han hadde sett på sine omfattende reiser. Ved slutten av sin enetale, spurte han den gamle: "Har du reist meget?"

"Jada," svarte han.

"Jeg har reist to ganger rundt jorden," skrøt den besøkende. "Hvor mye har du reist?"

"Sytti ganger rundt solen," var det stillferdige svaret.

VEDTEKTER

FOR
SDA-ARBEIDERES PENSJONISTFORENING

1. NAVN: Foreningens navn skal være "SDA-arbeideres Pensjonistforening".

2. FORMÅL: Foreningens formål er:

- a. å stille medlemmenes resurser til rådighet for Adventistsamfunnet. Med dette menes i første rekke medlemmenes vilje og innsats-evne.
- b. å arrangere sosiale samvær.
- c. å arrangere turer og kongresser.
- d. å vise interesse for medlemmene og holde kontakt med dem, blant annet gjennom et medlemsblad.

3. OMRÅDE: Foreningens medlemsområde skal være det samme som Østnorsk Distrikts område. Et mål for foreningen er at den skal omfatte hele Norge.

4. TILHØRIGHET: Foreningen skal være en frivillig interesseorganisasjon nøyttilknyttet Adventistsamfunnet, og dens virksomhet skjer i harmoni med samfunnets prinsipper og retningslinjer. Den vil også ha tilhørighet til Adventistsamfunnets pensjonistforeninger internasjonalt.

5. MEDLEMSSKAP: Medlemmer i foreningen kan alle være som:

- a. i inneværende år fyller 67 år og står på Adventistsamfunnets pensjonslister.
- b. samfunnsarbeidere som er førtidspensjonert.
- c. pensjonsberettigede samfunnsarbeidere som er fylt 67 år, men ennå ikke har tatt ut sin pensjon.
- d. adventister som har arbeidet ti år eller mer i samfunnets tjeneste, men har sin pensjon fra andre kilder.
- e. ektefeller til disse samfunnsarbeidere, uansett alder.
- f. alle som kommer inn under nevnte kategorier, og som ønsker

medlemsskap, søker dette gjennom foreningens styre, samt betaler sin årlige medlemskontingent, som for tiden er kr. 100,- pr. person.

6. FORENINGENS STYRE: Dette skal bestå av syv personer. En formann, en sekretær, en kasserer, en redaktør og tre styremedlemmer. Styret sammensettes med fire personer fra predikantavdelingen, og tre personer fra institusjonsarbeidernes pensjonister. Det velges i tillegg to suppleanter, som innkalles ved varsløt forfall. Ved eventuell permanent eller langvarig forfall mellom generalforsamlinger konstituerer styret seg selv.

7. GENERALFORSAMLING: Holdes hvert annet år på den tid og det sted styret fastsetter. Det innkalles til generalforsamling gjennom "Evangeliets Sendebud" med minst en måneds varsel. Alle medlemmer har møterett og stemmerett. Generalforsamlingen velger styre for kommende periode. Valgkomiteen skal ha syv medlemmer, fire fra predikantavdelingens pensjonister og tre fra institusjonenes pensjonister. Valg av embetsmenn avgjøres ved simpelt flertall. Blanke stemmer teller ikke. Vedtektsendringer foreslått av styret avgjøres ved to tredjedels flertall av avgitte stemmer.

8. ØKONOMI: Kassereren forvalter foreningens penger, og dekker utgiftene til de prosjekter styret har sett forsvarlig å investere i. Kassereren avlegger regnskapsrapport til styret på oppfordring, og ved hver generalforsamling.

9. REVISJON: Det velges en revisor som arbeider etter Adventistsamfunnets retningslinjer.

10. OPPLØSNING: Ved foreningens eventuelle oppløsning tilfaller foreningens midler og verdier østnorsk Distrikt av Adventistsamfunnet i Norge.

Disse vedtektene er enstemmig vedtatt på foreningens første generalforsamling den 11. mars 1990.

Herlig å leve - tross alt!

Roald Guleng er lektor ved Ringerike Gymnas. Han er også medlem av vår pensjonistforening. Ved foreningens første generalforsamling kåserte han om å bli gammel. Innledningsvis nevnte han at han hadde ikke mye erfaring i emnet, men vi som lyttet, merket ikke stort til det! Han fengslet helt fra første setning til vi med klapsalver takket for innsikt og humor, alvor og skjemt, i en halvtime som gikk så altfor fort. Her følger noen strøtanker fra kåseriet.

Først gjorde han oppmerksom på at han selv var en akademiker, og stilte spørsmålet: Hva er forskjellen på dem og andre? Svaret ga han selv: "Forskjellen på en akademiker og en ikke-akademiker, er at akademikeren har glemt hva den andre ikke har lært!"

"Ville vi gjerne leve livet om igjen?" Kanskje svarer vi som en gammel kar gjorde i Balsfjord: "Nei, livet har ikkje vore bære hvetebolla og søtmælk." "Et nytt liv har bare mening i en annen

sammenheng, i den evige verdens meningsfylte sammenheng."

"Vår tid gir oss et lengre og stort sett bedre liv. Dagens bestemødre er penere enn noensinne. Ja, de er blitt en hel generasjon yngre enn våre bestemødre som ble tidlig gamle grunnet slit og strev, feil ernæring, dårlig husvære og trange kår."

"Egentlig skjønner vi ikke hvor gamle vi er blitt. Vi opplevde fattig-tiden i 30-årene. Vi så diktatorenes seiersmarsj over Europa og noe av annen verdenskrigs enorme lidelser og omveltninger. Nå er det 50 år siden 9. april 1940. Når mine gymnaselever hører om den annen verdenskrig, møter de det med et gjesp, og : "Det er så lenge siden". Omtrent som når vi eldre hører om Napoleonskrigene."

"Den mest fantastiske beskrivelse av alderdommen finner vi i Bibelen. Det tolvte kapittel hos Forkynneren er en perle i verdenslitteraturen."

"Vi opplever en stor og utfordrende tid. Vi aner at menneskene går inn i en dramatisk og spennende slutfase. Det er herlig å leve, tross alt!"

Praktiske råd om verdisaker og forpliktelser

Organet for verdens største organisasjon for eldre, "Modern Maturity", gir blant annet råd til sine medlemmer om å gi informasjon til barn eller nære slektninger som skal ta seg av deres saker når de selv er borte:

Lag en liste over dine verdipapirer, bankkonti med mere. Listen bør også inneholde dine forpliktelser og det du eventuelt har lånt bort. Dokumentasjon bør ligge ved. Likeså vedlegges opplysninger om forsikringer.

Lag testamente, spesielt hvis du ikke har livsarvinger og for eksempel ønsker å testamentere noe til Adventistsamfunnet. Distriktets kasserer, eller den han anbefaler, hjelper gjerne.

Hvis denne listen ligger i ditt hjem, da gjør dine arvinger oppmerksom på hvor den finnes. Best er det selvsagt å oppbevare disse opplysninger i en bankboks. Opplys de rette personer om dette, og hvor nøkkelen finnes.

Fra tid til annen må listen oppdateres så den er korrekt etter som ting forandrer seg.

Når du har problemer med myndigheter eller andre.

I Oslo er det nå opprettet et offentlig eldreombuds-kontor hvor eldre kan få hjelp med sine problemer. Tlf. (02) 336741. Eldreombudet er selv til stede mandag og onsdag fra kl. 16 til 20. Brev sendes til: Eldreombudet, postboks 97, 1111 Nordstrand, Oslo 11.

Vær smartere enn kjeltringene!

"Ikke hent trygden på postkontoret!" Det advarer tryggedirektør Kjell Knudsen de 400 000 pensjonister som henter pensjonen fra Rikstrygdeverket på postkontorene den 20. i hver måned. Datoen er kjent av potensielle overfallsmenn, og stadig flere pensjonister blir ranet på vei hjem med pengene i vesken eller lommeboken. Mange fler enn det avisene rapporterer, opplever dette sjokket. Be derfor Rikstrygdeverket eller andre som regelmessig sender deg penger, om å innbetale beløpet direkte til din konto i bank. Det er tryggest!

Unionsformannen støtter Pensjonistforeningen

Formennene for østnorsk Distrikt og Vestnordisk Union var innbudt til generalforsamlingen. Arvid Dyresen ledet samme dag et distriktsstyremøte og kunne ikke komme, men Rolf H. Kvinge rev seg løs fra et travelt program og brakte en frisk hilsen til de delegerte. Han skriver senere i et brev til redaktøren:

"Jeg komplimenterer dere med organiseringen av foreningen! Det inspirerte meg å se så mange til generalforsamlingen. Jeg merket tydelig blant samtlige deltakere begeistring for tiltaket. Gruppen kan fortsatt være en resurs for menigheten, og fellesskapet vil bety mye for deltakerne. Hvis vi fra unionen kan støtte og hjelpe, gjør vi det med glede."

Rolf. H. Kvinge.

VI SER FREMOVER

Av Johan Elisenberg

Det lå spenning i luften den 4. mars! Da møttes SDA-arbeideres Pensjonistforening for første gang. Femti pensjonister møttes med forventninger, pratet og mimret, og var skjønt enige om EN ting: Dette må vi gjøre ofte!

Hermed innbyr vi til et nytt møte i kirkestuen. Akersgt. 74.

Tidspunktet er
SØNDAG 29. APRIL 1990 KLOK-
KEN 11.00.

Ved dette møtet regner vi med å bli enda flere enn vi var ved samlingen i mars. De som var til stede da, vil ikke gå glipp av neste treff. De kommer igjen! Nå kommer også mange som ikke hadde anledning å møte sist. Vi gleder oss alle sammen til dette samværet. Etter den interesse vi har observert, fyller pensjonistforeningen vår et savn. Vi har en følelse av at både det sosiale samværet og de temaene som blir presentert stimulerer og informerer oss alle sammen.

Programmet for vårt samvær den 29. april vil by på flere interessante innslag. Vi har fått løfte om sang og musikk, og også noen muntre innlegg. En av våre leger vil drøfte et emne som har spesiell aktualitet

for oss som godt voksne. Vi regner med at du kommer! Legg dine planer med en gang. Vi kommer til å savne deg hvis du ikke kommer. Bli med!

Med dette er ikke alt. Vi ser enda lengre fremover.

HELGEN 24.-26. AUGUST MÅ DU MERKE DEG!

Denne helgen innbyr vi til helgesamvær fra fredag kveld til søndag middag. Vi har gjort en foreløpig avtale om et helgeopphold ved

JELØY KURS- OG
KONFERANSESENTER.

Dette stedet ligger i Nokiaveien på Jeløy ved Moss, like ved siden av Jeløy Kurbad. Stedet eies og drives av Frelsesarmeen og er et meget populært og hyggelig kurssenter. Her er gode gjesterom, deilige salonger og en utmerket møtesal. Dette helgetreffet i august blir høstens spesielle begivenhet.

Hør bare hva som står på programmet foreløpig:

= Kanskje kommer en av våre pensjonistledere fra USA til å være sammen med oss.

= Vi håper også at noen pensjonister fra våre naboland vil være til stede.

= En advokat vil forelese om jus for eldre. Her har vi sikkert mye å lære.

= Legeforedraget vil vi ha med. Trivsel, helse og livskvalitet for modne mennesker er alltid aktuelt.

= Du kan putte spørsmål i spørrekassen og regne med å få svar på dine spørsmål.

= Vi har ikke glemt våre åndelige behov. Også det vil det bli tatt hensyn til.

= Men hva med kulturelle innslag? Jeløy har mange kunstgallerier og severdigheter som vi vil få anledning til å ta i øyesyn. Idylliske turstier tar oss omkring på Jeløy og gir oss deilige naturopplevelser like ved Oslofjorden.

Hva koster oppholdet?

For hele helgen (to døgn) vil det koste pr. person:

På enkeltrom kroner 880,

På dobbeltrom kroner 700,

Denne prisen inkluderer overnatting i to netter og alle måltider fra

aftens fredag til og med middag søndag. Du vil få tilsendt påmeldingsskjema senere. Men allerede nå må du krysse av datoene 24.-26. august på kalenderen din!

Vi ser enda lengre framover!

Når vi kommer sammen vil vi drøfte hva vi kan gjøre for våre 1024 brødre og søstre over 66 år som finnes rundt omkring i våre menigheter her i østnorsk Distrikt.

I dette tallet ligger en mektig resurs som kan komme Guds menighet og Guds sak til gode. Her ligger også en veldig utfordring til vår pensjonistforening og til hver av oss som har nådd en moden alder. Vi kan være til hjelp for hverandre. Vi kan styrke og glede hverandre i troen og håpet som vi har fått så kjært. Vi kan inspirere hverandre til å bruke også de modne år i fruktbar innsats og et meningsfylt fellesskap.

Vi sier vel møtt første gang i april og senere i august.

PREKEN I DITT EGET HJEM

Hvis du bor langt fra menighetens kirke, eller det er andre forhold som hindrer deg i å delta i menighetens sammenkomster, minner vi om et hjelpemiddel som erstatter noe av savnet. Bibelbrevskolen har en rekke prekenes og bibelstudier på lydbånd som du

kan lytte til i ditt eget hjem dersom du har en kassettspiller. Skriv eller ring til brevskolen og be om en liste over talere og emner og bestill hva du ønsker.

Bestill fra NBI-studio, Postboks 40 årvoll, 0515 Oslo 5. Tlf. (02) 655530.

Dersom du selv ikke har anledning til å bestille alt som er tilgjengelig, kan du gi menigheten et vink om at det ville vært fint om de hadde noen slike kassetter på lager. Så kan de låne dem ut til slike som ikke kan komme til møtene.

PÅ DEN STORE DAG

Av Andreas Borch Sandsdalen

En dag skal du møte dem:
De du slo hånden av
og ikke vilde bo i hus med,
de du dro nytte av
men ikke vilde kalle brødre,
de du var sammen med
men aldri kunde elske.

En dag skal de komme
smilende dig imøte,
se dig vennlig inn i øinene
og si:
Bror, vær velkommen!

AKTIV
PENSJONSTID

Organ for SDA-arbeideres
pensjonistforening
1. årgang nr. 1 1990

REDAKTØR: ALF LOHNE